

U 64/2013 vp

**Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle ehdotuksesta
neuvoston asetukseksi (Euroopan syyttäjänviraston pe-
rustaminen)**

Perustuslain 96 §:n 2 momentin mukaisesti neuvoston asetukseksi Euroopan syyttäjänvi-
lähetetään eduskunnalle Euroopan komission raston perustamisesta.
17 päivänä heinäkuuta 2013 tekemä ehdotus

Helsingissä 26 päivänä syyskuuta 2013

Puolustusministeri *Carl Haglund*

Lainsäädäntöneuvos Katariina Jahkola

OIKEUSMINISTERIÖ

MUISTIO
19.9.2013

EU/2013/0573

**EHDOTUS EUROOPAN SYYTTÄJÄNVIRASTON PERUSTAMISTA KOSKEVAKSI
ASETUKSEKSI****1 Yleistä**

Komissio on 17.7.2013 antanut ehdotuksen Euroopan syyttäjänviraston perustamista koskevaksi asetukseksi.

Asetusehdotuksella perustettaisiin Euroopan syyttäjänvirasto (EPPO), jonka tarkoituksena on tehostaa rikosoikeudellisia toimenpiteitä EU:n taloudellisten etujen suojaamiseksi. Komissio perustelee asetusehdotusta erityisesti sillä, että nykyiset keinot EU:n taloudellisiin etuihin kohdistuvien rikosten torjumiseksi eivät ole riittävän tehokkaita. Komission mukaan näitä rikoksia ei jäsenvaltioissa tutkita riittävästi, mistä aiheutuu huomattavia taloudellisia tappioita koko EU:lle. Ongelmana on usein rikosten selvittämiseen tarvittavien voimavarojen puute jäsenvaltioissa ja se, että rikosten rajat ylittävä ulottuvuus sekä laajuus koko EU:n alueella jää paljastumatta. Komission mukaan tarvittaisiin itsenäinen toimielin, joka voisi velvoittaa jäsenvaltiot käynnistämään EU:n taloudellisiin etuihin kohdistuvia rikoksia koskevat tutkinta- ja syytetoimet.

Komissio on samanaikaisesti EPPO:a koskevan asetusehdotuksen kanssa antanut asetusehdotuksen Eurojustin uudistamisesta (COM (2013) 535 final). Tarkoituksena on muun muassa uudistaa Eurojustin hallintorakennetta nykyistä toimivammaksi ja ajantasaistaa sääntely Lissabonin sopimuksen mukaiseksi. Eurojustia koskevasta asetusehdotuksesta informoidaan eduskuntaa erillisellä U-kirjelmällä. Komissio on myös antanut asetusehdotusten taustaa ja perusteluja sisältävän tiedonannon (COM (2013) 532 final).

2 Pääasiallinen sisältö

Asetusehdotus sisältää yhteensä 75 artiklaa. Sen ensimmäisessä jaksossa on säännökset EPPO:n perustamisesta sekä asetusehdo-

tuksessa käytetyistä määritelmistä. Toinen jakso sisältää yleiset säännökset EPPO:n tehtävistä ja organisaatiosta sekä toimivallasta. Kolmannessa jaksossa on rikostutkintaa ja syytetoimia koskevat menettelysäännökset. Neljäs jakso sisältää prosessuaalisia oikeusturvatakeita koskevat säännökset. Viidennessä jaksossa on säännökset oikeussuojakeinoista. Kuudes jakso koskee tietosuojaa. Seitsemäs jakso sisältää rahoitusta ja henkilökuntaa koskevat säännökset. Kahdeksas jakso koskee EPPO:n suhteita muihin EU:n toimielimiin ja kolmansiin valtioihin. Yhdeksännessä jaksossa on yleisiä säännöksiä muun muassa EPPO:n oikeudellisesta asemasta ja toimintaedellytyksistä sekä kielijärjestelyistä ja avoimuusvaatimuksista. Kymmenes jakso sisältää loppusäännökset.

Asetusehdotuksen mukaan EPPO olisi itsenäinen toimielin ja se vastaisi EU:n taloudellisiin etuihin kohdistuvien rikosten tutkinnasta sekä syytteen nostamisesta ja sen ajamisesta tuomioistuimessa. Artiklan 6 mukaan EPPO koostuisi Euroopan syyttäjistä (European Public Prosecutor) ja varasyyttäjistä henkilöineen sekä jäsenvaltioissa toimivista valtuutetuista syyttäjistä. EPPO:a johtaisi Euroopan syyttäjä, jota avustaisi neljä varasyyttäjää. Jäsenvaltioiden valtuutetut syyttäjät toimisivat Euroopan syyttäjän alaisuudessa ja valvonnassa. Asetuksesta johtuvia tehtäviä hoitaessaan valtuutetut syyttäjät toimisivat täysin itsenäisesti ja riippumatta kansallisista syyttäjän velvollisuuksistaan. He voisivat kuitenkin myös toimia kansallisina syyttäjinä. Ristiriitatilanteessa Euroopan syyttäjä voisi ohjeistaa (instruct) valtuutettua syyttäjää priorisoimaan asetuksesta johtuvia tehtäviä kansallisten toimien edelle. Euroopan syyttäjä nimitettäisiin kahdeksaksi vuodeksi, joka ei olisi uudistettavissa (8 artikla). Valtuutetut syyttäjät nimitettäisiin viiden vuoden

uudistettavissa olevaksi määräajaksi (10 artikla).

Artiklan 12 mukaan EPPO:n toimivalta määräytyisi unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjuntaa rikosoikeudellisiin keinoihin koskevan direktiivin (niin sanottu unionipetosdirektiivi) mukaan. Direktiiviehdotuksesta saavutettiin yleisnäkemyksessä kesäkuussa 2013 pidetyssä oikeus- ja sisäasiain neuvostossa. Sillä on määrä korvata vuonna 1995 tehty yleissopimus Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta ja siihen tehdyt lisäpöytäkirjat. Poikkeuksellisesti EPPO:lla olisi toimivalta käsitellä myös muita liittämissä rikoksia, jotka erottamattomasti liittyvät 12 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin (artikla 13). EPPO:lla olisi yksinomainen toimivalta tutkia ja ajaa syytettyä 12 ja 13 artiklassa tarkoitetuista rikoksista. Edellytyksenä olisi, että rikos on kokonaan tai osittain tehty EU:n jäsenvaltion alueella tai rikosentekijä on jäsenvaltion kansalainen taikka kuuluu unionin tai jonkin sen instituution henkilökuntaan (14 artikla).

Jäsenvaltioiden viranomaisten olisi välittömästi ilmoitettava EPPO:lle tilanteista, joissa epäilty teko voisi kuulua EPPO:n toimivaltaan (15 artikla). EPPO:n olisi käynnistettävä tutkinta, jos on todennäköisiä syitä uskoa EPPO:n toimivaltaan kuuluvan rikoksen tapahtuneen (16 artikla). Jäsenvaltioiden nimetyt valtuutetut syyttäjät johtaisivat tutkintaa Euroopan syyttäjän puolesta ja tämän ohjeiden mukaisesti. Rajat ylittävissä tilanteissa tutkintaan voisi osallistua useiden jäsenvaltioiden valtuutettuja syyttäjiä ja voitaisiin myös perustaa ryhmiä. Euroopan syyttäjällä olisi myös määrätyin kriteerein rikostutkinnan tai syytetoimien tehokkuuden varmistamiseksi mahdollisuus siirtää rikos toisen valtuutetun syyttäjän tai itsensä käsiteltäväksi (18 artikla).

Artikla 26 sisältää 21-kohtaisen luettelon tutkintatoimista, joita EPPO:lla tulee olla käytettävissään. Luettelossa mainitaan muun muassa etsintä, esineiden ja asiakirjojen hankkiminen, telekuuntelu, televalvonta, pankkitapahtumien monitorointi, jäädyttäminen, peitetoimet, epäiltyjen ja todistajien kutsuminen kuultavaksi ja heidän kuulustelu sekä asiantuntijoiden nimeäminen. Tutkinta-

toimien täytäntöönpano määräytyisi kansallisen lain mukaan.

Euroopan syyttäjällä sekä valtuutetuilla syyttäjillä olisi samat valtuudet kuin kansallisilla syyttäjillä syytteen nostamiseen, sen ajamiseen tuomioistuimessa, osallistumiseen todisteiden hankintaan sekä muutoksenhakuun (27 artikla). Asetusehdotuksessa on myös säännökset asian käsittelyn lopettamisesta (artikla 28). Käsittely olisi lopetettava, jos epäilty henkilö on kuollut, teko ei ole rikos, epäillylle on myönnetty armahdus tai koskemattomuus taikka syyteoikeus on kansallisesti vanhentunut taikka jos epäilty jo on tuomittu tai vapautettu syytteestä samoista rikoksista (ne bis in idem). Harkinnanvaraisena perusteena mainitaan lisäksi, että rikos on vähäinen sekä relevanttien todisteiden puute. Artiklassa 29 on säännös myös mahdollisuudesta sopia syyteasia ilman oikeudenkäyntiä, jos epäilty maksaa kiinteämääräisen sakon. Artikla 30 sisältää yleisluontoisen säännöksen todisteiden hyväksyttävyydestä. Säännöksessä viitataan Euroopan perusoikeuskirjan 47 ja 48 artiklaan oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin takeina. Edellyttäen, että mainittuja takeita ei tuomioistuimen harkinnan mukaan ole loukattu, todisteet tulisi ilman vahvistusta hyväksyä kansallisten järjestelmien menettelyllisistä eroista huolimatta. Asetusehdotuksessa ei muutoin puututa todistelun vapaaseen harkintaan kansallisissa järjestelmissä.

Puolustuksen oikeuksista asetusehdotuksessa edellytetään, että EU:n perusoikeuskirjaa kunnioitetaan sekä viitataan EU-instrumentteihin epäillyn ja syytetyn oikeudesta (32 artikla). Erikseen on säännös epäillyn vaihtelu-oikeudesta sekä syyttömyysolettamasta (33 artikla). Oikeusapu määräytyisi kansallisen lain mukaan (34 artikla).

Asetusehdotuksessa on myös säännös EPPO:n menettelyllisiin toimiin liittyvästä laillisuusvalvonnasta. EPPO:a pidettäisiin tällöin kansallisena viranomaisena (36 artikla). Säännös merkitsee, että laillisuusvalvonta määräytyisi kansallisen lainsäädännön mukaan.

Tietosuojaa koskeva jakso VI sisältää säännökset henkilötietojen käsittelemisestä, jotka on lueteltu asetusehdotuksen liitteessä. Jaksossa on säännökset muun muassa henki-

lötietojen tallettamisesta, tallettamista koskevista määräajoista ja henkilötietoihin pääsyistä sekä tietosuojavaltuutetusta, jonka nimitäisi Euroopan syyttäjä.

Varainhoitoa ja henkilöstöä koskevan VII jakson mukaan EPPO:lle laadittaisiin vuosittain oma talousarvio (49 artikla). Taloutta ja talousarviota koskevien päätösten tekemisestä vastaisi Euroopan syyttäjä. Asetusehdotuksessa on myös säännökset talousarvion laatimisesta, täytäntöönpanosta ja tilintarkastuksesta. Asetusehdotuksen selitysosana mukaan säännökset perustuvat EU:n varainhoitoa koskevaan lainsäädäntöön. EPPO:n henkilöstöön sovellettaisiin EU:n ja sen toimielinten henkilökuntaa koskevia säännöksiä. Jäsenvaltioiden valtuutettuihin syyttäjiin sovellettaisiin erityisneuvonantajia koskevia palvelussuhteen ehtoja (54 artikla). Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi huolehdittava siitä, että valtuutetuilla syyttäjillä on asetuksen mukaisten tehtävien hoitamiseksi tarvittavat resurssit ja että heidät integroidaan kansallisiin syyttäjäviranomaisiin. Selitysosana mukaan valtuutetuille syyttäjille, joilla olisi kaksoisrooli toimiessaan sekä EU:n että jäsenvaltioiden syyttäjänä, maksettaisiin palkkaa EU:n talousarviosta.

Artikla 57 sisältää säännökset suhteesta Eurojustiin. Lähtökohtana on, että EPPO hyödyntäisi Eurojustin hallinnon tukipalveluja sekä olisi myös operationaalisesti läheisessä yhteydessä Eurojustiin. Asetusehdotuksessa on myös yleisluontoisemmat säännökset suhteesta muihin EU:n instituutioihin sekä kolmansiin valtioihin ja kansainvälisiin järjestöihin (58 ja 59 artikla). Jaksossa IX on säännöksiä muun muassa EPPO:n oikeudellisesta asemasta, käännöspalveluista, salassapitovelvollisuudesta sekä OLAF:n ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimen toimivaltuuksista ja vahingonkorvausvastuusta (62—69 artikla). EPPO:n toiminnasta olisi vuosittain laadittava raportti Euroopan parlamentille, kansallisille parlamenteille sekä neuvostolle ja komissiolle (70 artikla).

3 Vaikutus Suomen lainsäädäntöön

Lainsäädännöllisesti asetusta ei erikseen kansallisesti saateta voimaan, vaan se on jäsenvaltioissa suoraan sovellettavaa oikeutta.

Jos Suomi osallistuu EPPO:on, merkittävin muutos nykytilanteeseen verrattuna olisi se, että toimivalta päättää tutkinnasta ja syyte-toimista siirtyisi EPPO-rikosten osalta kansallisilta esitutkinta- ja syyttäjäviranomaisilta EPPO:lle. Näiden olisi muutoinkin EPPO-rikoksia käsitellessään toimittava Euroopan syyttäjän ohjeiden mukaisesti ja sovellettaviksi tulisivat myös jossain määrin kansallisesta lainsäädännöstä poikkeavat menettelysäännökset esimerkiksi toimenpiteistä luopumisesta. Ehdotetussa muodossaan asetuksessa myös edellytetään, että EPPO-rikosten tutkintaa johtaisivat jäsenvaltioissa toimivat valtuutetut syyttäjät. Suomen järjestelmässä tutkinnanjohtajana toimii pääsääntöisesti poliisi. EU:n taloudellisiin etuihin kohdistuvissa rikoksissa myös Tulli on merkittävä tutkintaviranomainen, koska esimerkiksi EU:lle tilittäviin tulleihin kohdistuvat petokset ovat tullirikoksia. Tullirikosten tutkintaa johtaa Tullin tutkinnanjohtaja.

Artiklan 26 luettelo EPPO:n käytettävissä olevista tutkintatoimista on hyvin laaja ja sisältää myös toimia, joiden käyttö on Suomen lainsäädännössä rajattu tiettyihin vakaviin rikoksiin tai rikosten törkeisiin tekemuotoihin (esimerkiksi peitetoiminta ja telekuuntelu). Ehdotetussa muodossaan luettelosta seuraisi tarve laajentaa tiettyjen pakkokeinojen käyttöalaa. Asetusehdotuksen säännökset muutoin näyttäisivät jättävän esitutinnan sekä syytevaiheen toteutettavaksi kansallisen lain mukaan.

Lissabonin sopimusta voimaan saatettaessa SEUT 86 artikla oli yksi syy siihen, että sopimus saatettiin voimaan niin sanotussa sopistetuissa perustuslainsäätämisyjärjestyksessä (HE 23/2008 vp). Syyttäjän tehtävän katsottiin olevan kiistatta sellaista julkisen vallan käyttämistä, jonka osoittaminen muulle kuin kansalliselle viranomaiselle on ristiriidassa perustuslain 1 ja 104 §:n säännösten kanssa valtion täysivaltaisuudesta ja syyttäjälaitoksesta (PeVL 13/2008 vp). Edellyttäen, että asetusehdotus ei laajenna EPPO:n toimival-

tuuksia SEUT 86 artiklasta, se ei ole ongelmallinen perustuslain kannalta.

4 Ahvenanmaan toimivalta

Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) 5 luvun 27 §:n 23 kohdan mukaan esitutkin-taa, tuomioiden ja rangaistusten täytäntöön-panoa sekä rikoksentehtävien luovuttamista koskevat asiat kuuluvat valtakunnan toimi-valtaan.

5 Asetusehdotuksen vaikutukset

EPPO olisi yksi keino saada selvitettyä EU:n taloudellisia etuja vahingoittavia rikok-sia nykyistä enemmän ja sitä kautta lisätä kiinnijäämisriskiä. Se, että näihin rikoksiin ja rikoshyötyyn pystyttäisiin tehokkaasti puut-tumaan, olisi kaikkien jäsenvaltioiden edun mukaista.

Asetusehdotuksen vaikutukset koko EU:n alueella riippuvat pitkälti siitä, kuinka moni jäsenvaltio EPPO:on tulee mukaan. Oleellinen merkitys on myös sillä, miten toimivat säännökset saadaan aikaiseksi EPPO:sta ja erityisesti sen suhteesta kansallisiin järjes-telmiin.

EPPO:n perustamisesta ja sen toiminnasta aiheutuu taloudellisia kustannuksia. Ase-tusehdotuksen mukaan näyttäisi siltä, että kustannukset ainakin pääosin katettaisiin EU:n yhteisistä varoista. Asetusehdotuksen selitysosana mukaan tarkoituksena on siirtää osa EU:n petostentorjuntaviraston OLAF:n nykyisistä resursseista EPPO:n keskustoimi-paikkaan. Lisäksi virasto tulisi hyödyntä-mään Eurojustin hallinnon tukipalveluja. Jä-senvaltioiden valtuutetuille syyttäjille mak-settaisiin palkkio EU:n talousarviosta. Selitysosassa arvioidaan, että EPPO:n henkilöstö olisi täysimääräinen (235 henkilöä) vuoteen 2023 mennessä, jolloin henkilöstömenoi-ksi arvioidaan noin 35 miljoonaa euroa.

6 Oikeusperusta

Asetusehdotus on annettu Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEUT 86) artiklan nojalla. Sen mukaan Euroopan syyttä-jänvirasto voidaan unionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten torjumiseksi perus-

taa Eurojustin pohjalta. Neuvosto tekee päätöksensä yksimielisesti Euroopan parlamen-tin hyväksynnän saatuaan. Jos yksimielisyy-teen ei päästä, artikla mahdollistaa Euroopan syyttäjänviraston perustamisen myös tiiviimmän yhteistyön puitteissa, jos yhteis-työssä on mukana vähintään yhdeksän jäsen-valtiota.

On erittäin todennäköistä, etteivät kaikki jäsenvaltiot osallistu EPPO:n perustamiseen. Siksi neuvostossa tehtäneiden jossakin vai-heessa päätös tiiviimmän yhteistyön aloitta-misesta.

7 Toissijaisuusperiaate

Asetusehdotuksen tavoitteet liittyvät EU:n ja sen toimielinten talousarvioon kohdistuvi-en rikosten torjuntaan. Esitetyn selvityksen perusteella EU:n taloudellisia etuja ei jäsen-valtioiden kansallisin toimenpitein suojata riittävästi. Asiaa on siten mahdollista sään-nellä tehokkaammin unionin tasoisella lain-säädäntöinstrumentilla. Valtioneuvosto pitää ehdotusta toissijaisuusperiaatteen mukaisena.

8 Toisten jäsenvaltioiden ja insti-tuutioiden kannat

Neuvosto tai parlamentti ei ole vielä käsi-tellyt ehdotusta.

9 Ehdotuksen kansallinen käsitte-ly ja käsittely EU:ssa

Ehdotus on käsitelty oikeus- ja sisäasiat – jaostossa (jaosto 7).

10 Valtioneuvoston kanta

Valtioneuvosto suhtautuu myönteisesti ta-voitteeseen tehostaa EU:n taloudellisten etu-jen suojaa. Tavoitteen saavuttamiseksi tulisi ensisijaisesti hyödyntää täysimääräisesti ny-kyisiä keinoja, kuten Eurojustia ja rikosoi-keudellista yhteistyötä koskevia lainsäädän-töinstrumentteja. Myös tulevilla unionipe-tosdirektiivillä on keskeinen merkitys EU:n taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten kriminalisoimiseen velvoittavana instrument-tina.

Vielä ei ole lopullista kantaa siihen, tulisiko Suomen osallistua EPPO:n perustamiseen. Aikaisemmin eduskunnalle toimitetussa muistiossa (E 167/2012) sekä lakivaliokunnan lausunnossa (LaVL 2/2013 vp) on tuotu esiin reunaehtoja, joiden täytyessä olisi Suomen edun mukaista olla EPPO:ssa mukana.

EPPO:n toimivallan laajuuden osalta valtioneuvosto katsoo, että EPPO:a perustettaessa on noudatettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 86 artiklan oikeusperustasäännöksiä. Tämä olisi tärkeää myös perustuslaista johtuvista syistä. Siksi EPPO:n toimivalta tulisi rajata SEUT 86 artiklassa tarkoitettuihin EU:n taloudellisia etuja vahingoittaviin rikoksiin.

Jos EPPO perustetaan, siitä tulisi saada lisäarvoa nykytilanteeseen verrattuna. Lisäarvon saavuttamiseksi olisi tärkeää, että EPPO:ssa olisi mukana mahdollisimman monta jäsenvaltiota. Valtioneuvosto katsoo, että EPPO:n tulisi olla rakenteeltaan kollegiaalinen, jolloin siinä olisi mukana edustajia kaikista EPPO:on osallistuvista jäsenvaltioista. Saatujen ennakkotietojen mukaan EPPO:on tulisi tällöin todennäköisesti osallistumaan huomattavasti suurempi määrä jäsenvaltioita kuin asetusehdotuksessa esitetyn kaltaiseen, yhden pääsyyttäjän päällikkövirastoon. Olisi myös käytännön syistä tärkeää, että EPPO:ssa olisi kunkin EPPO:on osallistuvan jäsenvaltion järjestelmää tuntevia ja kieltä osaavia henkilöitä. Valtioneuvosto pitää ehdotettua rakennetta tältä osin ongelmallisena. Toisaalta päätöksentekomenettelyn myös kollegiaalisessa mallissa tulisi olla käytännössä toimiva. Päätökset tulisi voida tarvittaessa tehdä nopeasti ja välttää tarpeetonta byrokratiaa.

Myönteistä on toisaalta se, että asetusehdotuksen mukaan EPPO toimisi muuten hajautetusti siten, että jäsenvaltioissa olisi valtuutetut syyttäjät, joilla säilyisi toimivalta hoitaa myös kansallisia rikosasioita. Tarkempaa

pohdintaa kuitenkin edellyttää muun muassa EU:n ja kansallisen palvelussuhteen ehtojen yhteensovittaminen sekä EPPO:n suhde kansalliseen järjestelmään muutoinkin. Myös tietosuoja säännöksiä sekä suhdetta EU:n ja muihin rikosoikeudellisen yhteistyön instrumentteihin tulee selvittää tarkemmin.

Valtioneuvosto suhtautuu myönteisesti siihen, että asetusehdotus ei sisällä yksityiskohtaisia, harmonisointiin tähtäviä säännöksiä todisteiden hyväksyttävyydestä eikä EPPO-rikosten käsittelemisestä jäsenvaltioissa muutoinkaan. Ei olisi järkevää luoda erillisiä menettelysääntöjä pelkästään EU:n taloudellisiin etuihin kohdistuvien rikosten käsittelyä varten. Artiklan 26 luetteloa tutkintatoimista valtioneuvosto pitää laajana ja katsoo, että luetteloa tulisi ainakin määrättyjen tutkintatoimien osalta rajata EPPO-rikosten vakaavuuden perusteella.

Valtioneuvosto katsoo, että EPPO:n perustamisesta ei saisi aiheutua tarpeettomia lisäkustannuksia EU:lle eikä jäsenvaltioille. Siten voidaan kannattaa sitä, että EPPO perustettaisiin mahdollisimman pitkälti nykyisten EU:n virastojen voimavaroja hyödyntäen, kuten siirtämällä EPPO:n keskustoimipaikkaan henkilökuntaa EU:n petostentorjuntavirastosta OLAF:sta. Myönteistä on myös se, että asetusehdotuksen mukaan virasto tulisi hyödyntämään Eurojustin hallinnon tukipalveluita sekä olemaan myös operationaalisesti läheisessä yhteydessä Eurojustiin.

Valtioneuvosto pitää muutoinkin erityisen tärkeänä sitä, että EPPO:n perustamisessa hyödynnetään nykyisiä rakenteita ja resursseja ja pyritään näin välttämään turhan ja päällekkäisen byrokratian luomista.

Kaiken kaikkiaan asetusehdotuksessa on useita yksityiskohtia, joiden sisältöä on tarkemmin selvitettävä ennen lopullisen kannan muodostusta ja päätöstä siitä, onko Suomen edun mukaista ylipäätään olla EPPO:ssa mukana vai ei.